

စိတ်ကူးချိုချိုအနုပညာ

သခင်ကိုယ်တော်မှိုင်း

ဆရာလွန်း

အတ္ထုပ္ပတ္တိ

သိန်းဖေမြင့်

မြန်မာ့စာပေအသင်း

ဗျူရီကရေစီအစိုးရကို တန်ခိုးမရှုဖို့ သပိတ်မှောက်ပုံ လေးချိုးကြီး

ဇေဗ္ဗူကို မြေမဟီမှာ ၊ တန်ခိုးရှု၍ လင်းခဲ့တဲ့ ‘ဗျူရီကရေစီ’ အစိုးရသန
င်းကိုဖြင့်၊ သူခိုး ဓားပြ ကို ညည်းသလိုပ နရင်း နောက်မယ့် ကြောက်တဲ့
စရာ၊ (အိုကွယ်) အမျိုးမျိုး မြန်မာ့အသင်းတွေက ဂိုးဂိုးဝှေ့ ပုလင်းတွေနှ
င့် အတင်းမှောက်မဟဲ့လို့ ၊ ပေါက်ပကွဲ့ တစ်ခါ x x x x x x ရုံးခန်းမှာ ၊
ဘုန်းတန်း အာဏာနှင့် ရွှေသမ္ဘာတေဇော ဖြိုးနေကြ၊ စိုးရသူ ‘ဗျူရီကရေ
စီ’ ကဖြင့်၊ လူတွေညီညီမဆက်ဆံ ခြင်းရယ်နှင့်၊ တိုင်းရင်းသူ၊ ဗြဟ္မစိုရ်ပို
က်လျှင်ဖြင့်၊ ‘ကိုယ်ကြိုက်အုပ်ချုပ်နည်းတွေနှင့်၊ ခေတ်ကြီး သာစည်ပင်
လို့ မို့၊ ကမ္ဘာ ပထဝီဝင်အရှေ့ဘက်တစ်ခြမ်းမှာ ဖြင့်၊ မြန်မာပြည်တစ်ခွင်
တစ်နေ့ထက် တစ်နေ့လျှမ်းပါလိမ့်၊ ကိန်းခန်းတာရာ ‘ကြည်’ ပေါ်လေပြီ
မို့၊ ‘ဒီမော်ကရေစီ’ မဟာသမယတွင် ဖြင့်၊ မကြာမကြာ ဆွခါ ထကာ ထ
ကာ တောင်းကြပေတော့၊ (အမယ်မင်း) ဒေါင်းဇေဗ္ဗူ အမေမြန်မာ့ တအင်္ဂါ
မနွမ်းခဲ့သူမို့ (ညော်) တသောင်းယူနေတဲ့တွင် ဖြင့်၊ အကြောင်းမူလ အရှေ့
သမယဆီက တေဇ အကြင်သမ္ဘာအစွမ်းတွေနှင့်၊ (အိုကွယ်) အကောင်း
ဟူသမျှ ဇေယျမင်္ဂလာပန်း။

၁၉၂၁ ခုတွင် ရေးသည့် ။

သခင်ဋီကာမှ အလင်္ကာ မင်္ဂလာ လေးချိုးကြီး

အနောက်ဘက်ကူးခါ တောင်စဉ် စစ်ကိုင်းတွင် ဖြင့်၊ ချောင်မြင်တိုင်း
မောင်ရင်းမှိုင်းကြီး ဗိုလ် ဝင်ခံလို့ မို့။ ဟိုအရင် ယမန်မက်မိသည့် သမ
ထမျိုးပေပ။ ဖိုပလွင်ပျံမှာ အဂ္ဂိရ ရက်ရှိသမျှထိုးရာက၊ အမျိုးဘာသာ
သာသနာ ငဲ့ပေသည့်။ တပည့်သခင် ‘လေးမောင်’ ‘ဗစိန်ကလေးတို့’ နဲ့
မြန်မာ့ အချိန်ရွေးကာ အောင်မြေနှင်းမဟေ့လို့ ၊ တောင်ခြေအဆင်းမှာ (
နေ) မစောင်းမီပ၊ ရွှေဥဒေါင်း အိုးဝေ၊ မဂ္ဂဇင်းဆီက အဆက်မကင်းတဲ့
သံသရာမှာ ၊ တပည့် အရင်းရဲ့ စံပမာ ရည်ရွယ်ရှာရော့ထင့်၊ အယ်ဒီတာ
‘မောင်ညိုမြ’ ရဲ့ ပြင် (သြ) ဗမာ့အတွက် မရသရွေ့ ပွက်မကွဆိုတဲ့ သမဂ္ဂ
ဥက္ကဋ္ဌ ‘မောင်ဘကျမ်း’ တို့ ဖို့ ။ ဓဇဂ္ဂသုတ်အရ သြောင်းတဖွဖွမန်းရာက၊
အောင်ဇေယျ ပန်းညောင်သပြေ နုချိန်မတော့။ နောင်မြန်မာ့စတမ်း ‘
မောင်ရွှေနု’ အောင်ဇေယျတု မြွက်မဆုံးနိုင်မယ့်ပြင်၊ ‘တက် ဘုန်းကြီးဆ
ရာသိန်းဗေ’ ကလေးတို့ ကိုဖြင့်၊ ယိမ်းမသွေ ကိန်းသေရွေးလိုက်တဲ့ ၊ အ
ရေးရှိလျှင် အရာပေါ်ကြရော့၊ ဆရာအကျော်အမော် ယောဂီကဝိရယ်က၊
ကမ္ဘာမှာ သော် အဟောညီ၏ မညီ၏ တောဆီကကြည့်လိုက်တော့ ...

နောက်ခေတ်အထွေထွေကျတော့။ အေ၊ ဘီ၊ စီ အမောင်တပည့်တို့
ကိုဖြင့်၊ မသေမီ နောင်ကဝိ ရယ်က၊ အောင်ဘိသိက်ရေစင်ဖြန်းပါလို့ ၊ မ
ဏ္ဍပ်နှင့် ပလ္လင်မှာ နော်ကွယ်၊ ဘန်းတထပ်ထပ်။ ကမ္မဋ္ဌာန်း တပ်တွေနှင့်၊
နန်းအပ်ခဲ့ချင်။

"ထောင်အမှုနဲ့ မကြာမကြာဆင်းရမည့်၊ မောင်နုနှင့် ဆရာမှာ မကင်း

"။ ...

ဆရာကြီးသခင်ကိုယ်တော်မှိုင်း ကွယ်လွန်ပြီးနောက် ဗိုလ်တထောင်သတင်းစာတွင် "သိန်းဖေမြင့်" ရေးသားဖော်ပြခဲ့သော ဆောင်းပါးများကိုလည်း ဖြည့်စွက်ရိုက်နှိပ်ထားသည်။ ။

တည်းဖြတ်သူ၏ မှတ်ချက်

ကျွန်ုပ်တို့ မြန်မာလူမျိုးသည် စာကောင်းပေကောင်းတို့ကို လေ့လာဆည်းပူးလေ့ရှိကြသော လူမျိုးဖြစ်လင့်ကစား ထိုထိုသော စာကောင်းပေကောင်းတို့ကို ရေးသားခဲ့သူ စာရေးဆရာ-စာဆို ကဝိတို့၏ အကြောင်းအရာ အတ္ထုပ္ပတ္တိတို့ကိုမူ အရေးတယူ ဂရုဓမ္မထား၍ မှတ်သားဆည်းပူးကြရန် အလေ့ဝါသနာ မရှိကြချေ။

ဤစကားကို ထင်ရှားစေဦးအံ့။ ကျွန်ုပ်တို့ မြန်မာပြည်တွင် နောက်ဆုံး ကဗျာဆရာကြီးဟူ၍ အသိအမှတ်ပြုခြင်းခံရသော စလေဆရာကြီးဦးပုညသည် ဘဝတစ်ပါး ပြောင်းလဲသွားသည် မှာ နှစ်ပေါင်း ၇၁ နှစ်မျှသာ ရှိသေးသော်လည်း ဦးပုည၏ ဘ-မိ အမည်မှန်ကိုလည်းကောင်း၊ ဦး

ပုည၏ မွေးသက္ကရာဇ်အမှန်ကိုလည်းကောင်း၊ ဦးပုညသေဆုံးသော သက္ကရာဇ်အမှန်ကိုလည်းကောင်း မည်သူမျှ အခြေအမြစ်ခိုင်လုံစွာဖြင့် ဖော်ပြရေးသားနိုင်သူ မရှိသေးချေ။ ထိုမျှမကသေး၊ ဦးပုည၏ ညာဘက် လက် သေးသိမ်နေကြောင်းနှင့်ပတ်သက်၍ အချို့က ဝမ်းတွင်းပါဖြစ်သည် ဟူ၍ လည်း ကောင်း၊ အချို့က ဦးပုည နို့စို့အရွယ် လူမမယ်က အထိန်းလက်မှ လွတ်ကျ၍ မြေကိုင်ပြီး သိမ်နေ သည် ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ အချို့က လူပျိုဘဝတွင် ကာလသားရောဂါကြောင့် သေးသိမ်သည် ဟူ၍ လည်းကောင်း အမျိုးမျိုး အဖုံဖုံ ရေးသားဖော်ပြနေကြလေသည် ။ အချို့က ဦးပုည ရဟန်းခံဖြစ် သည် ။ အချို့ကလည်း ရဟန်းမဖြစ်ဘဲ ကိုရင်ကြီးသာလျှင် ဖြစ်ခဲ့သည် ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ ဦးပုည အသတ်ခံရခြင်း၌ အချို့က ထောင်တွင်းတွင် အသတ်ခံရကြောင်း၊ အချို့က ဣကင်းရပ်၊ ဧရာဝတီ မြစ်ဆိပ်တွင် သဲအိုးထုပ်ဆွဲကာ ရေချသတ်ခြင်းခံရကြောင်းဟူ၍ လည်းကောင်း၊ ဤသို့သတ်ရာ၌ ဦးပုညသည် သေသည် ။ အမျိုးသားတက္ကသိုလ်ကထိက ဦးသတ်ကင်က ဦးပုည မသေဘဲ မော်လမြိုင်မြို့သို့ပင် ဆိုက်ရောက်လာသည် ဟူ၍ လည်းကောင်း အထွေထွေအပြားပြား အငြင်းပွား လျက် ရှိခဲ့ကြရာ ယနေ့တိုင် မိုးမဆုံး လေမဆုံး အမျှင်တန်းလန်းဖြစ်လျက် နေပေသည် ။

ဦးပုညထက် ရှေးကျသော စာဆိုကဝိ အကျော်အမော်များ ၏ အကြောင်းအရာ အတ္ထုပ္ပတ္တိ များမှာ လည်း ဆီးနှင်း၊ မြူတိမ်၊ အသူရိန်၊ မီးခိုး လွှမ်းမိုးအုံ့ဆိုင်းခြင်းခံရသော လမင်းတာရာသည် မကြည်လင် မထင်ရှား၊ မသဲကွဲ၊ မရေမရာသော အမှတ်အသားများ သာဖြစ်သည် ကို အများအားဖြင့် တွေ့ကြုံရလေတော့သည် ။

အနောက်နိုင်ငံသားများမှာ မူ စာရေးဆရာ စာဆိုကဝိတို့ ၏ အကြောင်းအရာ အတ္ထုပ္ပတ္တိများ ကို စာအုပ်ကြီး စာအုပ်ငယ် အသွယ်သွ

ယ်တို့ ဖြင့် တခမ်းတနား ရေးသားထားကြလေသည်။ ။ ထိုမှ တစ်ပါး စာဆိုကဝိတို့ ၏ မွေးဖွားရာအရပ်၊ နေထိုင်ရာအိုးအိမ် စသည် တို့ ကို နောင်လာနောက်သားတို့ ထင်ရှားသေချာစွာ သိရှိနိုင်စေရန် ချို့ယွင်းပျက်စီးသည် များကို ရှေးမူမပျက် ပြင်ဆင်၍ ကာလအရှည် တည်တံ့ခိုင်မြဲအောင် သီးသန့်ထားရှိကြလေသည်။ ။ ဤသို့လျှင် အနောက်နိုင်ငံသား စာဆိုကဝိများမှာ ဘဝတစ်ပါး ပြောင်းလဲသွားရသော်လည်း သေရကျိုးနပ်လေအောင် နောင်လာနောက်သားတို့ သည် ချီးမြှင့်မြှောက်စား ဂရုထားကြကုန်၏။ ကျွန်ုပ်တို့ မြန်မာလူမျိုးများ သည် ကား ဤသို့မဟုတ်။ စာရေးဆရာ စာဆိုကဝိတို့ ၏ ကျေးဇူးတရားကို မေ့လျော့လေဘိသကဲ့သို့ အမှတ်မထား ဂရုမမူနေခဲ့ကြခြင်း ကြောင့် နောင်လာနောက်သားလူငယ်များမှာ အမှတ်အသား အလွဲလွဲ အချော်ချော်ဖြင့်သာ တင်းတိမ်ရောင့်ရဲနေကြသည် မှာ အထူးဝမ်းနည်းဖွယ်ကောင်းသော အချက်တစ်ခုပင်ဖြစ်ပေသည်။ ။

ယခု ကိုသိန်းဖေ ရေးသားထုတ်ဝေလိုက်သော စာဆိုကဝိ မျိုးချစ်ဆရာကြီး ဦးလွန်း၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိမှာ ဦးလွန်း အသက်သွေးခဲ တည်မြဲလျက် ရှိနေစဉ် ရေးသားထုတ်ဝေလိုက်သော အကြောင်းအရာများ ဖြစ်၍ နောင်လာနောက်သားတို့ အမှတ်အသားလွဲမှားဖွယ်အကြောင်း မရှိတော့ ချေ။ ။ ထိုမှ တစ်ပါး စာဆိုကဝိတို့ ၏ အကြောင်းအရာအတ္ထုပ္ပတ္တိတို့ ကို အထူးဂရုတစိုက်ဖြင့် သေချာ ကျနစွာ မှတ်တမ်းတင်ထားအပ်ကြောင်း စံပြသဖွယ် ရေးသားသူ ကိုသိန်းဖေအား ကျွန်ုပ်တို့ ကျေးဇူး တင်ရပေတော့သည်။ ။

"အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးတစ်ယောက်သည် စိတ်ထားမြင့်မြတ်၏။ သိက္ခာရှိ၍ သမာဓိတရား နှင့်လည်း ပြည့်စုံ၏။ ပညာဉာဏ် ထက်မြက်၍ အမြော်အမြင် အဆင်အခြင်နှင့်လည်း ကြွယ်ဝ၏။ တိုင်းပြည်နှင့်အမျိုး

ကို မြတ်နိုးချစ်ခင်သော စိတ်ဓာတ်နှင့်လည်း ဖြိုးဖြိုးစည်၏ " အစရှိသော ကြည်ညိုဖွယ် ဂုဏ်ဒြပ်တို့ နှင့် ကုံလုံကြွယ်ဝသောအဖြစ်ကို သိကြသော အပေါင်းတို့ သည် ထိုပုဂ္ဂိုလ် ပြောဆိုသောစကားများကိုလည်း ကောင်း၊ ရေးသားသော စာပေအထွေထွေကိုလည်းကောင်း၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ဖြင့် မှတ်သားနာယူကြသည် မှာ လောကဓမ္မတာပင်ဖြစ်ချေသည်။ "ပုဂ္ဂိုလ်ခင်မှ တရားမင်သည် " ဟူသော စကားကဲ့သို့ ခင်မင်ကြည်ညိုဖွယ် ဂုဏ်အင်္ဂါတို့ နှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ ၏ စကားသာလျှင် ကြားနားရသူတို့ ၏ နား၌ ပျားသကာလို ချိုအေးကြည်မြဲဘဝင်ကျမည်ဖြစ် ပေသည်။

သို့သော် ကျွန်ုပ်တို့ ကား မစ္စတာမောင်မှိုင်း (ဝါ) သခင် ကိုယ်တော်မှိုင်း အမည်ခံ မြန်မာ ပညာရှိကြီး ဦးလွန်း၏ စိတ်နေသဘောထား အကျင့်စာရိတ္တ အပြုအမူ အပြောအဆိုတို့ ကို ကျောင်းသားဘဝ လွန်ခဲ့သော ၁၅ နှစ်ခန့်က အလျဉ်းပင် မသိနားမလည်ခဲ့သော်လည်း သူရိယသတင်းစာနှင့်တကွ အခြားမဂ္ဂဇင်း၊ ဂျာနယ်များ တွင် ပါဝင်ခဲ့ဖူးသော မစ္စတာမောင်မှိုင်း ဆောင်းပါးများ ၊ မစ္စတာမောင်မှိုင်း မှာ တော်ပုံ၊ ဗိုလ်ဋီကာ၊ ဒေါင်းဋီကာ၊ မျောက်ဋီကာ အစရှိသော စာအုပ်များကို ဖတ်ရှုမိသည် ကစ၍ စာရေးဆရာကြီး မစ္စတာမောင်မှိုင်းအား အလိုအလျောက် ကြည်ညိုသော သဒ္ဒါစိတ်တို့ သည် တဖိတ်ဖိတ် ယိုစီးထွက်ကျလျက် မစ္စတာမောင်မှိုင်းသည် ကား အသူနည်း။ မည်ကဲ့သို့သော ပုဂ္ဂိုလ်ပါနည်း။ အသက်အရွယ်နုနယ်ပျိုမြစ် ချစ်စဖွယ်သော လူငယ် တစ်ဦးပင် ဖြစ်လေသလော။ သို့တည်းမဟုတ် သွားကျိုး ပါးရေဝင် ဆံပင်ဖြူဆွ ကုန်းကွနေသော အဘိုးအိုကြီးပေလော။ ဗေဒါကေသာ၊ မေရီ၊ ဒေစီ စသော တပည့်တကာမတို့ အလယ်တွင် တကယ် ပင် လျှို့ရိုးအကြား ဖိုထိုးကစားလေ့ရှိသော ယောဂီဆရာကြီးပေလော စသည် ဖြင့် အမျိုးမျိုးအဖုံဖုံ တွေးတော

ကာ သိလို၊ မြင်လို၊ ကြည့်ရှုလိုသော စိတ်ဆန္ဒတို့ သည် တဖွားဖွားပေါ် ပေါက်လာခဲ့လေ သည် ။

ဤသို့လျှင် မစ္စတာမောင်မှိုင်းအား တွေ့မြင်လိုသော အာသီသတို့ သည် ဖြစ်ပေါ်နေဆဲတွင် ယူနီဗာစီတီ အက်ဥပဒေကို မနှစ်သက် မကြည် ဖြူသဖြင့် တိုင်းပြည်နှင့်အဝန်း ကျောင်းတော်သူ ကျောင်းတော်သားအ ပေါင်းတို့ သည် သက္ကရာဇ် ၁၂၈၂ ခုနှစ်တွင် အစိုးရကျောင်းများ နှင့် အစိုးရ အထောက်အပံ့ခံ ကျောင်းသားများကို ပထမအကြိမ် သပိတ်မှော က်ကာ ထွက်ခွာလာခဲ့ကြပြီးနောက် ဗဟန်းအောင်မြေတွင် အမျိုးသား တက္ကသိုလ်ကြီးတစ်ခုကို တည်ထောင်ထမြောက်သောအခါဝယ် မစ္စတာ မောင်မှိုင်း အမည်ခံ ဦးလွန်းအား အမျိုးသားတက္ကသိုလ်ကြီးတွင် မြန် မာစာပေနှင့် ရာဇဝင် ဘက်ဆိုင်ရာ ပါမောက္ခဆရာကြီးအဖြစ်ဖြင့် ပထမ ဦးစွာ သိမြင်ဖူးတွေ့ရပေတော့သည် ။ ထိုအချိန်က စ၍ ဆရာကြီးဦးလွန်းအား ပိုမိုကြည်ညိုလာလျက် ဆရာကြီးရေးသားသမျှ သော ဆောင်းပါးများ ၊ စာအုပ်စာတမ်းများကို လေးစားသမှု ဂရုပြု၍ ရှာဖွေဖတ်ရှု ဆည်းပူးခဲ့လေရာ ယနေ့တိုင်ပင် ဖြစ်လေသည် ။

ဆရာကြီး ဦးလွန်းသည် ကား ကျွန်ုပ်တို့ အား စာဖတ်ဝါသနာပါ အောင် ဖန်တီးပြုပြင်ပေး သော ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးဖြစ်သဖြင့် အမျိုးမျိုးသော ဗ ဟု သုတ ပညာနို့ချို့ကို တိုက်ကျွေးသော မိခင်ကြီး လည်း ဖြစ်ပေသည် ။ ထိုမျှမကသေး၊ ကျွန်ုပ်တို့ ကိုယ်ခန္ဓာအတွင်း၌ မသိမသာ ကိန်းအောင်း လျက် ရှိနေသော တိုင်းချစ်စိတ်-မျိုးချစ်စိတ်တည်းဟူသော မျိုးစေ့က လေးကို ကြီးပွားရင့်သန် ဝေဆာစည် ကားအောင် ပျိုးထောင်ပြုစုပေး သော ကျေးဇူးရှင် ဥယျာဉ်မှူးကြီးလည်း ဖြစ်ပေသည် ။ ထိုပုဂ္ဂိုလ် ကြီး ရေးသားထားသော စာအုပ်စာတမ်း ဆောင်းပါး ကဗျာ စာပေတို့ သည် မျိုးချစ်စိတ်ကို လှုံ့ဆော် တက်ကြွစေသော စကားများ အမြောက်အမြား

ပါဝင်ခဲ့ပေရာ ယခုခါ တက်ကြွနေသော အချို့ တက်လူများ ၏ မျိုးချစ်စိတ်ဓာတ်သည် ဆရာကြီးဦးလွန်း၏ စာပေအရေးအသားတို့ ကြောင့် ဖြစ်သည် ဟူ၍ ဆိုပါသော် များစွာ လွဲမှားလိမ့်မည်မထင်ပေ။

ဤသို့လျှင် မြန်မာပြည်ခေတ်သစ်ကို ပြုပြင်ဖန်တီးကြရန် အားထုတ်ကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်များ အနက် တစ်ဦးအပါအဝင်ဖြစ်သော မျိုးချစ်ဆရာကြီး ဦးလွန်း၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိကို မြန်မာလူကြီးလူငယ် တိုင်းသိသင့် သိထိုက်သည့်အားလျော်စွာ ကျွန်ုပ်တို့ ၏ မိတ်ဆွေ ကိုသိန်းဖေသည် လွန်ခဲ့သော နှစ်နှစ်ခန့်က ဒီးဒုတ်ဂျာနယ်တွင် အပတ်စဉ် ဆက်လက်ရေးသားဖော်ပြခဲ့ဖူးလေသည် ။ ထိုကဲ့သို့ ရေးသားဖော်ပြခဲ့သော အကြောင်းအရာများကို ထုတ်နုတ်လျက် လိုအပ်သောအချက်များကို ထည့်သွင်းဖြည့်စွက်ပြီးသော် ဆရာကြီး ဦးလွန်းကိုယ်တိုင် အကြမ်းရေးသားထားချက်များကို ဖတ်ရှု စိစစ်စေပြီးမှ စာအုပ်အဖြစ်ဖြင့် ထုတ်ဝေရန် ကျွန်ုပ်သည် တည်းဖြတ်ခြင်းကိုပြုစုရပေသည် ။

ကျွန်ုပ်မှာ ကျောင်းကိစ္စ၊ အခြားဗာဟိရကိစ္စတို့ ကြောင့် မအားမလပ်နိုင်အောင် အလုပ်ကိစ္စ များ ပြားနေစဉ်အတွင်း ဤစာအုပ်ကို အချိန်ရသမျှ တည်းဖြတ်ခြင်းကို ပြုရလေရာ အချို့နေရာများ တွင် သတိချွတ်ယွင်းအပြစ်မကင်းသော အချက်များ ပါဝင်နေပါက ကျွန်ုပ်အားသာလျှင် အပြစ်လုံးလုံးတင်လျက် လိုအပ်သောအချက်များကို ဖော်ပြညွှန်ကြားတော်မူကြစေလိုပါကြောင်း။

မောင်ဟိန်

အထက်တန်း

မြန်မာဘာသာနှင့် စာပေပြဆရာ

မြို့မတိုင်းရင်းသားအထက်တန်းကျောင်း

လမ်းမတော်-ရန်ကုန်မြို့။

၁၂၉၉ ခု၊ တန်ဆောင်မုန်းလဆန်း ၂ ရက်။
